

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Prețul abonamentului

Parohiile cl. I. pe un an 800 Lei
Parohiile cl. II. 700 Lei
Parohiile cl. III. și subclasă 600 Lei
Pentru particulari 500 Lei

APARE DUMINECA

MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI
EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.

Prețul inserțiunilor

Concure de prot. 1000 Lei. Parohii de
cl. I 1000, de cl. II 800, de cl. III 600 Lei
Celelalte publicații 1 cm. □ 3,50 Lei.

Și totuși păstori buni, nu năimiți !

S'a desbatut în ultimul timp în presa capitalei (vezi articolele „Preoții la altare“ în „Universul“ din 10 Aprilie și „Păstorul cel bun“ în „Universul“ din 4 Mai a. c.) problema dacă este admis din punctul de vedere al doctrinei creștine și al comandamentelor naționale, ca preotul să se deslipească de enoriași în vreme de primejdie, pentru a-și salva viața și a-și ocroti familia.

În aflarea argumentelor, s'a recurs la inducerea textelor evanghelice și a canoanelor bisericești. Și nici nu se putea altfel, căci știința teologică în genere se fundamentează pe ele și argumentările de orice fel, în materie de disciplină morală și bisericească, în ele își găsesc izvorul și autoritatea supremă.

Autorul articolului „Păstorul cel bun“, profesor de drept canonic, la una din Facultățile noastre de Teologie, pornește dela pilda în care Mântuitorul Hristos înfățișează pe păstorul ideal: „Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun, își dă viața pentru oi, dar năimitul, care nu este păstor și ale cărui oi nu sunt ale lui, când vede lupul venind, lasă oile și fuge: și lupul le răpește și le împrăstie. Năimitul fuge, pentru că este plătit și nu-i pasă de oi.“ (Ioan, X. 11—13).

Fără îndoială, că, concluziile de desaprobară a refugiului preoțimii, trase din acest pasaj evanghelic, ar putea fi acelea la care ajunge autorul, dar numai în cazul când noi preoții ne-ăm fi părăsit altarele în aceste învolburate vremuri, fără o hotărâre mai înaltă, o hotărâre de Stat.

Să se știe : *preoțimea n'a plecat fiindcă ar fi fost nepăsătoare față de soarta credincioșilor încredințați lor spre păstorire. Ea s'a evacuat* — ca toată intelectualitatea românească pusă în slujba țării — *numai în urma unui ordin de serviciu*, în cazul nostru eliberat de autoritatea bisericească superioară, cu specificarea: *se evacuează în interes de serviciu*.

Deci nu există nici un echivoc: preoții au fost evacuați împreună cu o mare parte din enoriașii încredințați lor spre păstorire, și deci nu pot fi socotiți „păstori năimiți“, cari și-ar fi părăsit turma, lăsând-o să fie răpită și risipită de lupi.

Autorul scrie: „Prin lipsa lor din mijlocul credincioșilor, preoții contribuesc în chip direct la înstrăinarea poporului de credința lui strămoșească și deci la decăderea sentimentului religios, decădere cu urmări grave din punct de vedere național, moral și social“.

Vom răspunde acestor afirmații, cu cuvintele unor epitropi bisericești, batrâni și înțelepți enoriași dintr'un fruntaș sat bucovinean, adreseate păstorului lor, care în preajma evacuării, ezita să ia o hotărâre: „Plecați părinte ! Aveți soție și copii și trebuie să le purtați de grijă. *Credința din sufletul nostru, nu ne-o va scote nimeni*. Dacă va voi Bunul Dumnezeu, vă veți întoarce și veți sluji iarăși în sfânta noastră biserică“.

Prăbigia dureroasă a preoților, în frunte cu episcopii lor, *nu este deci, nicidecum o fugă dela datorie și nici o ezitare lașă a jertfei pentru Hristos*. Dimpotrivă, în sufletul lor se petrece o mare dramă, pe care numai cine poartă haina clericală a tuturor renunțărilor, o poate simți și înțelege.

Că vor fi câți-va preoți, care și-au părăsit turma fără formele legale și înainte ca perico-

ul invaziei bolșevice să fi fost iminent, se prea poate. Dar aceștia, nu pot servi ca premise, pentru a trage concluzii drepte.

Operele realizate de preoțime pe întreg cuprinsul țării, sunt destul de grăitoare și prea bine cunoscute, ca să se mai poată pune la îndoială, sentimentele creștine și naționale de care sunt animați.

Din articolele citate, se desprinde intenția vădită, de a desaproba cu hotărâre plecarea episcopilor și a preoților din fața primejdiei, în actualele împrejurări, din fața invaziei bolșevicilor ate! Cetitorul lor (și vai, sunt atâția care așteaptă un cuvânt de înjosire și de critică nedreaptă asupra preotului!) rămâne cu impresia că preoțimea Basarabiei, a Moldovei și a Bucovinei, unde astăzi se dau lupte crâncene — și-a renegat altarele și a fugit lașă, părăsindu-și credincioșii și lăsându-i în bătaia tuturor vânturilor vrăjmașe.

Ne întrebăm însă: ce folos ar fi adus Bisericii și Țării, dacă această preoțime, ar fi rămas în întregime pe loc. Răspundem: același, pe care l-ar fi putut aduce științei teologice, o Facultate de Teologie, rămasă să-și „continue activitatea științifică” sub ocupație bolșevică.

Ura mefistofelică a comuniștilor față de Biserică și cler, se cunoaște. Se știu și metodele inchișitoriale folosite împotriva lor. Soarta ce i-ar fi așteptat din primele zile, este deci sigură: un glonte în ceafă sau deportarea în Siberia. Și atunci, cine avea „să-i învețe pe credincioși, să-i îndrumeze și să-i îmbărbăteze în viața creștină” cum în chip ideal susține autorul.

Ne întrebăm iarăși: Ce-au folosit atâtea vieți de preoți sacrificate în Bucovina și Basarabia, în prima invazie din Răsărit? N'ar fi fost oare mă folositori țării și turmei dreptcredincioase, dacă ar fi reușit să treacă în țara liberă, clerici (bunul părinte Rezuș, catihet la liceul „Aron umnul” din Cernăuți, mort nebun în subteranele unei închisori bolșevice; sau tânărul și entuziastul preot Val. Opaț delă Storojineț, dus ca o stafie în convoaiele de deportați, pentru a nu se mai știe nimic de el.

Fiecare cleric ucis, deportat sau aruncat în beciurile mortuare ale închisorii din Lubjanka, reprezintă doar un exemplar în plus în șiragul trofeelor cu care se mândresc tribunalele sângeroase din Rusia Sovietică. Dovadă și sfârșitul tragic, acum de curând, al lui Sergiu, Mitropolitul Wilnei și Exarh al Lituaniei și Letoniei, asasinat noaptea, spre ziua Duminicii, cu 30 gloanțe de revolver, pentru că, luase în diferite rânduri în mod energic poziție împotriva bolșe-

vismului, demascând în același timp, parodia bisericii actuale din imperiul roșu.

Preoții rămași sub ocupație bolșevică, nu puteau să fie renegați. Ei l-ar fi slujit pe Hristos, chiar sub amenințarea revolverului. Și atunci soarta lor ar fi fost desigur pecetluită.

Întreg poporul român, are convingerea neclintită că această nouă încălcare a teritoriului nostru național, de către dușmanul secular din răsărit, va fi încurând spulberată de vitejia armatei noastre și a celor aliate. Stăpânirea și munca românească, vor fi din nou prezente în teritoriile vremelnice invadate.

Cine va păstori atunci satele și orașele din aceste ținuturi, dacă preoții vor fi căzut jertfă inutilă ștreangului G.P.U.-ului dornic de crime? Când i-ar fi putut înlocui Facultățile noastre de Teologie, pe acești preoți sacrificați? Decenii de-arândul ar fi tânjit credincioșii după păstorii lor sufletești, fără putința umplerii golurilor rămase în urmă,

Astfel stând lucrurile, între această crudă realitate și temerea ce și-o manifestă autorul articolului de care ne ocupăm, că în lipsa preoților, „credincioșii săvârșesc ei singuri în chip laic diferite slujbe sfinte” — preferăm eventualitatea din urmă.

Că preoțimea stă conștientă la datorie, chiar și în cele mai grele momente prin care trece țara, ne dovedesc și aceste revelatoare rânduri, ale unui corespondent de ziar, asupra vizitei la Turnul-Severin, a I. P. Sfințitului Nifon Mitropolitul Olteniei, în urma repetatelor bombardamente aeriene asupra portului nostru dela Dunăre: „Deosebită bucurie duhovnicească a adus sufletului Înalt Prea Sfinției Sale, faptul de a fi găsit la datorie, întreaga preoțime severineană, care peste durerile încercate în familiile și gospodăriile personale, găsește încă destulă tărie pentru a fi în tot timpul alături de cei ce sufăr, slujind, mângâind, ajutând, ba chiar reparând cu mâinile lor — așa cum făcea un

Stăpânindu-te pe tine, stăpânești primejdia. În caz de bombardament, dacă sa declarat la locuința Dvs. un început de incendiu, începeți personal acțiunea de localizare. Dacă sunteți în fața unei bombe incendiare, acoperiți-o cu nisip, ridicați-o cu o lopată, puneți-o într'o căldare și transportați-o cu maximum de prudență cât mai departe de imobil.

Vrednic slujitor dela biserica Grecescu — micile stricăciuni făcute la biserică“.

Iar în articolul „Biserica vie“ unul din redactorii ziarului „Universul“ scrie în numărul de Duminică 7 Mai a. c.: „Ne vorbea cu emoție un cetitor despre felul cu care un tânăr preot, dintr'unul din cele mai greu lovite cartiere mărginașe ale Bucureștilor, a mers din casă în casă, din om în om, întrebând pe fiecare dacă îi poate fi de folos în vreun fel, dând mână de ajutor acolo unde trebuia, îmbărbătând pe unii, mângâind pe alții, intervenind pentru pansarea unui rănit, ori pentru adăpostirea temporară a vreunuia care își văzuse locuința în tândări...“

Și ziaristul își sfârșește articolul, exprimându-și convingerea: „Suntem siguri că foarte numeroase vor fi fost asemenea exemple...“

Cu adevărat deci, se poate vorbi astăzi de un eroism al preoților și nicidecum de dezertarea lor dela datorie.

Cine susține altfel, este sau needificat, sau de rea credință!

Pr. Oreste Gherasim

Milosteniile tale s'au suit întru pomenire înaintea lui Dumnezeu

(Fapt. Ap. X, 4)

Vremurile de astăzi în mersul lor nestăvilit și pline de o mulțime de zăgazuri, impun spre deslegare omului, societății și Bisericii probleme noi și din ce în ce mai complicate și mai aducătoare aminte de trecutul îndepărtat care se cam uitase.

Jertfa mare ce se aduce pe altarul patriei, pribegia fraților Basarabeni, Bucovineni și parte din Moldoveni și ajutorarea lor, a deschis Bisericii și preoțimii Banatului, o nouă latură de apostolat. Preoțimea din Banat astăzi are prilejul de a-și valorifica mai mult puterea pastorală, de a face pe oamenii streini fii duhovnicești apropiați prin dragoste, care-i cea mai înaltă virtute creștinească și care nu se va putea da uitării.

„Biserica și preotul trebuie să fie un element viu în organismul social al unui popor, să fie puterea sângelui lui, viața și sufletul lui“, spune un Cucernic preot în „Foaia Diecezană“ din 30 Aprilie a. c. Da, adânc înțeles... Biserica înțeleasă ca organism viu, ca societate filantropică, sub înrâurirea conducătorilor, trebuie să ridice acum deasupra intere-

selor mărunte și trecătoare a zilei de azi să se „ocupe de Lazăr“. Altfel, nu se poate închipui adevărată dragoste către aproapele fără facerea de bine. Și acest lucru, astăzi numai se reînnoște, căci el este inventat încă din veacurile prime ale creștinismului.

Incepând cu secolul al patrulea, vedem cum Sf. Părinți îndemnau pe toți creștinii la acte filantropice către streini și scăpătați. Istoria ne vorbește că toți bogății de pe vremuri se plecau cu dărnicie și milă ajutând pe cei streini, mai ales în timpul sf. Vasilie cel Mare, Grigorie Teologul, Ioan G. de Aur, în răsărit, iar în apus — sf. Ambrozie a Mediolanului, Fericitul Augustin, sf. Leon cel Mare și Grigorie Dialogul, care erau niște talentați propoveduitori ai cuvântului dumnezeesc și ascultați cu râvnă de credincioși.

Creștinii răspunzând la îndemnul păstorilor săi, își împărțeau averile la săraci și chiar le slujeau.

Păstorii depe vremuri serveau nevoiașilor ca împărțitori ai jertfelor donate de credincioși. Cu aceasta însă, nu se dispensau de a ajuta pe streini și din propriile lor mijloace.

Pilda preotului Atanasie din parohia Chesariei Capadociei, de care însuși Sf. Vasile vorbește (viața Sf. I Ian.) și a preaviteazului Marchian din vremea împărăției lui Marchian și Pulheriei ne stau mărturie în orice moment cu îndemnul de a ajuta pe streini.

Iar mai presus de aceștia stă episcopul Paulin din Noian (23 Ianuarie) care s'a vândut pe sine Vandalilor, numai ca să răscumpere pe fiul unei văduve sărmane slobozindu-l din robie. Din ceilalți, avem pildă frumoasă pe înțeleapta Olimpiada diaconiță, fosta mireasă a împăratului Teodosie, care și-a împărțit toată averea la sărmani și ea a rămas slujind Bisericii. În apus a fost Paula, rudă cu casa Domnitoarei Iulia, care se trăgea cu neamul dela Scipion Ilrach Agamemnon. Dânsa căuta pe toate drumurile vr'un sărac ca să-l ajute, socotind pentru ea o pagubă mare, dacă altul îi apuca înainte. Acestei binefăcătoare, întru toate i-au rmat și cele trei fiice ale ei: Eotohia, Blezina și Paulina care și-au vândut odoarele și banii i-au împărțit la drumeti.

Despre Macrina, sora sf. Vsiiale cel Mare, nobila Fabiola cu cele două Melanii; Nona, muma sf. Gr. Teologul cu fica ei Sorgonica, ș. a. se spune că nu încetau a plânge și a se tângui, când nu mai aveau cu ce ajuta pe săraci. Se știe încă și aceasta, că creștinii cei mai nevoiași, în timpurile vechi, luau asupra

lor post benevol, cu scop ca din economii să poată ajuta săracii. Despre acest lucru ne vorbește mult „Păstrețul“ lui Erma, unde acest post e numit „dar plăcut lui Dumnezeu“. Sfatul acestui fel de post este: „în acea zi, când te postești, nu mânca nimic, — afară de pâine și apă, — pentru cei bogați — socotind cheltuețele care le ai fi făcut în această zi pentru hrană, după rânduiala altor zile, ceia ce va rămânea, pune la o parte și o dă străinului, ajutându-l. (Herme part. Ijb. III-c. 3.)

Iar în constituțiile Apostolice se zice: „cel ce n'are cu ce ajuta pe cei săraci să se postească și ce va rămânea dela acele zile să dea sfinților“. (Const. Ap. Car. 5 cap. I.)

Dacă legea lui Moisi porunca evreilor să dea zeciuială în folosul streinilor (a doua lege, 14, 23-29.) Dacă creștinii vechi îndeplineau această lege cu sfințenie, adică jertfeau în folosul săracilor a zecea parte din veniturile lor, apoi imitarea predecesorilor de către actualii creștini n'or fi decât sufletește un pas înainte, iar trupește poate un pas înapoi la cele vechi obiceiuri creștinești.

Reducerea mâncărilor și oarecare înfrânare în privința acestei virtuți creștinești „dragostea și iubirea aproapelui“ ar aduce nu numai economii, dar pentru mulți ar folosi și moral, întărind aripile sufletului și ridicând sus numele de creștin.

Ierom. Epifanie

Contribuții pentru Academia Teologică

Incepând cu numărul de față publicăm toate contribuțiile în vederea terminării noului local al Academiei Teologice din Caransebeș.

Contribuțiile constau din bani și materiale; din sumele intrate și pe cale de a intra se cumpără materialul necesar, urmând ca lucrările de zidărie să înceapă la timp potrivit.

În foaia noastră vom publica toate contribuțiile, pe cele mai însemnate nominal, pentru a se ști și cunoaște cine sunt ctitorii acestei școli.

Iată numele lor:

1. Odesfer (Oficiul de desfacere a fierului) București, a dăruit material de fier în valoare de . . . Lei 2,500.000
2. Direcțiunea Uzinelor Metalurgice Titan-Nădrag-Călan, (prin mijlocirea dlui dir. gen. ing. Const. I. Orghidan) material fieros în valoare de . Lei 1,000.000
3. Com. de avere a fostului reg. conf. rom. bănățean, C-sebeș Lei 1,000.000
4. P. S. Episcop Veniamin Nistor al Caransebeșului Lei 200.000
5. Primăria Or. C-sebeș . Lei 200.000
6. Banca Poporală C-sebeș Lei 100.000
7. Prot. Dr. Zeno Munteanu. Rectorul Acad. Teol. C-sebeș. . Lei 100.000
8. Dl Lt. Col. î. p. Romulus Boldea, președintele Com. de Avere din Caransebeș Lei 100.000
9. Dl Ing. Ștefan Bornuz, dir. gen. al Com. de Av. C-sebeș . Lei 100.000
10. Farm. M. Patrășcanu . Lei 100.000
11. Dl Gh. Morariu Mehadia Lei 100.000

Total . . . Lei 5,600.000

Adunarea eparhială

a Eparhiei ort. rom. a Caransebeșului, perioada XXIII, sesiunea IV-a, convocată la Caransebeș, pe Dumineca Samarincii, în 14 Maiu 1944.

Sedința I-a

ținută Duminecă în 14 Mai 1944, orele 11 din zi.

Președinte: Prea Sfinția Sa Episcopul eparhial
Veniamin Nistor.

Secretar: **Dimitrie Sgăvêrdia.**

1. Adunarea eparhială e convocată cu literile arhieresti din 27 Aprilie 1944 Nr. 1545 Pres. alăturate la acest proces-verbal sub litera **A**).

2. Se începe cu sfânta Liturghie împreună cu chemarea Duhului Sfânt, celebrată de P. Sf. Sa episcopul Veniamin în biserica catedrală și cu ținerea parastasului pentru în Domnul răposatii: Patriarhul Miron, Arhiepiscopul

și Mitropolitul Andrei, Episcopii Ion, Nicolae și Iosif, Arhiepiscopul Filaret, mecenatul Emanoil Gojdu, pentru preoții răposați în cursul anului trecut și pentru binefăcătorii din eparhia noastră.

3. După terminarea serviciului divin, membrii Adunării eparhiale fiind adunați în biserica catedrală, Prea Sfinția Sa cu cuvântarea alăturată sub **B.** deschide și declară de deschisă sesiunea a IV-a a Adunării eparhiale.

4. Prea Sfinția Sa parentează în cuvinte emoționante trecerea la cele eterne a valorosului membru Dr. Pavel Liuba, fost prefect și primpretor, rugând pe bunul Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii săi.

Adunarea eparhială îl însoțește cu creștinescul „Dumnezeu să-l ierte“.

5. Secretarii aleși pe această perioadă, iau locul la masa prezidiului, iar secretar pentru această ședință înaltul prezidiu designează pe secretarul general Dimitrie Sgăvêrdia.

6. La apelul nominal răspund 39 membri și astfel prezidiul declară Adunarea eparhială capabilă a aduce hotărâri valide.

7. În întregirea Comisiunilor: la propunerea Inaltului Prezidiu.

Adunarea alege cu unanimitate în Comisiunea de organizare pe membrul Pavel Jumanca, iar în Comisiunea culturală pe membrul Constantin Arcan.

8. Se prezintă actele intrate și anume:

a). Raportul Consiliului eparhial secți. unite pe 1943

Se predă Comisiunii de organizare și validare.

b). Raportul general al secției administrativ bisericească pe anul 1943.

Se predă Comisiunii bisericești.

c). Raportul general al Consiliului eparhial secția culturală pe 1943.

Se predă Comisiunii culturale.

d). Raportul general al Consiliului eparhial secția economică pe 1943.

e). Raportul Consiliului eparhial cu care se înaltează socoțile fondurilor și fundațiilor diecezane pe 1943

f). Raportul Consiliului eparhial privitor la proiectul de buget pe anul 1945.

g). Raportul Consiliului eparhial privitor la încasarea competențelor pe anul 1943.

h). Raportul Consiliului eparhial, cu care se înaintează Bilanțul și Contul Profit și pierdere al Librăriei, Tipografiei și Fabricii de lumini eparhiale pe 1943.

i). Raportul Consiliului eparhial în cauza fondului de ajutorare reciprocă pe 1943.

j). Propunerea Consiliului eparhial în cauza majorării ajutoarelor văduvelor și orfanilor de preoți.

k). Raportul Consiliului eparhial în cauza valorizării bunului dela Marghita mare.

Se predau Comisiunii financiare.

l). Raportul Consiliului eparhial în cauza numiri celor 2 consilieri-referenți noi.

m). Raportul Consiliului eparhial privitor la înființarea de noi protopopiate și arondarea din nou a actualelor protopopiate.

n). Raportul Consiliului eparhial Nr. 2847 B/1944 privitor la întregirea celor două posturi vacante de con-

silieri-onorifici și a două posturi vacante în Consistorul spiritual eparhial.

Se predau Comisiunii de organizare.

9. Membrii Adunării eparhiale: Cornel Milutinovici, Ion Drăghici, Victor Iovița, Dr. Alexie Jianu, Serafim Baian, cer concediu pentru întreaga durată a sesiunii prezente.

Concediile cerute se acordă.

Prezenta ședință se încheie la orele 11.50, anunțându-se proxima ședință pentru orele 12, care se va ține în sala de ședință a Primăriei comunale.

Președinte:

† VENIAMIN

Secretar:

Dimitrie Sgăvêrdia

Ș T I R I

Vizite la spitale. În decursul săptămânei trecute P. Sf. Sa Episcopul nostru Veniamin, însoțit de prot. T. Roșca și pr. O. Tursa a cercetat răniții și bolnavii din spitalul epidemic orașenesc și de Z.I., mângându-i și întărindu-i în credință. Tuturor le-a împărțit cărți de rugăciuni, cruciulițe, reviste și ziare, iar la cei mai gravi bolnavi mâncăruri de regim.

Putem constata cu bucurie, că societatea românească din loc în general vine cu daruri de alimente întru ajutorarea scumpulor noștri răniți de prin spitale, ar fi de dorit totuși, ca cei ce pot, să vină mai des, fiecare după posibilitate, cu mici daruri în alimente, țigări, ziare, etc. ca să aline durerile și să ușureze viața de spital a celor ce s'au jertfit pentru Tară și Neam și pentru ocrotirea noastră a tuturor.

Cercuri pastorale. Întru potrivă tuturor greutăților și a pericolelor ce pândesc pretutindeni, preoții își vad pe făcute de munca lor ziditoare de suflet. Așa, cei aparținători cercului „Valea Sărazului“, s'au întrunit Duminică în 7 Mai a. c. în comuna **Jurești**. La orele 3 d. a. s'a săvârșit Vecernia în soborul tinerilor preoți P. Crișciu, N. Cojocariu, P. Vasilescu, I. Miloș, Pr. Stamate, S. Marinescu și I. Drăgoicea. Soborul preoților slujitori a cerșit în genunchi, prin rugăciunea lor, mila și ajutorul ceresc. Pr. N. Cojocariu a predicat despre însemnătatea credinței și a speranței care — ca și pe slăbănogul din Evanghelie — va mântui și pe poporul român care suferă astăzi. Programul ședinței publice s'a desfășurat în liber cu concursul elevilor școlii primare, iar preotul preș. al cercului P. Crișciu a vorbit despre **eroismul unui neam**. A mai vorbit și pr. Stamate despre **idealul de astăzi al nostru**, care trebuie să fie puternic și viu ca și cel al fericiților noștri înaintași. Inv. N. Mihăilescu, președintele cercului cultural învățătoresc a preamărit jertfa eroilor noștri și datorica ce avem față de jertfa lor. La ședințele acestea au participat și învățătorii refugiați, cărora li s'au adresat cuvinte de îmbărbătare. Trebuie să remarcăm străduințele dlui notar Al. Săbău de intensificare a acțiunii culturale din Valea Sărazului.

Duminică în 14 Mai, s'au întrunit în **Remetea Pogănicel** preoții aparținători cercului pastoral cu acelaș nume. Sa oficiat sf. Liturghie în soborul preoților Petru Murgoi, L. Rusulescu, Al. Voștinariu și Spiridon Păscuți, refugiat din Bucovina. A predicat pr. P. Murgoi despre

conlucrarea oamenilor cu diavolul la slăbirea credinței în Dumnezeu. Mulțimea de credincioși a ascultat cu interes viu această predică presărată cu multe pilde. Aceiași sobor a savârșit după masă Vecernia, iar mai apoi în ședință comună cu cercul cultural au ținut ședința publică. Program de coruri și poezii patriotice și aici; s'au citit conferințe asupra *bunecuvințe dintre oameni și pericolul aerian*. Președ. Pr. Al. Voștinariu a mulțumit de încheiere tuturor ostenitorilor, laudând dorința bună a aceloră cari au venit să se adape la isvorul curat al învățăturilor, date de conducătorii firești ai poporului.

„Organizații și instituții învățătoarești“ este titlul unei broșuri de 78 pagini, pe care ni-o dă harnicul inspector gen. șc. pensionar *Pavel Jumanca*, în cadrul publicațiilor Asociației Învățătorilor Banățeni. O interesantă descriere a celor mai vechi organizații dascălești, începând dela „Reuniunea Înv. români din dieceza ort. rom. a Caransebeșului“, înființată de feticitul episcop Popasu, apoi unele din lucrările mai însemnate ale acestor vrednice înjghebări dascălești. Publicații, cărți, reviste etc. sunt înșirate într'o limbă atrăgătoare și dau valoare literară acestor comori, pe cari cunoscătorul bun al trecutului, dl Pavel Jumanca le-a cules pentru cunoaștere și o bună păstrare.

Rectificare. În numărul trecut al Foii Diecezane din raportul despre desbaterile Adunării Eparhiale, din eroare a rămas afară la pag. 6 pasagiul ultim. „Dl. deputat Dr. Titus Popoviciu, fost ministru, a mulțumit în numele membrilor Adunării P. Sf. Sale Episcopului nostru Veniamin pentru tactul și înțelepciunea cu care a condus lucrările Adunării eparhiale, dorindu-l sănătate și liniște sufletească spre a-și putea înfăptui bunele gânduri și intenții spre binele și prosperarea Eparhiei“.

Mulțumită publică. Doamna Maria Dimitriu împreună cu Doamnelo Maria Demetrescu și Natalia Pascal din București str. Transilvaniei 61, au dăruit pentru sf. biserică din Plavișevița: o frumoasă perdea pentru ușile împărătești, o pereche cununii argintate, o sf. copie, precum și alte obiecte de cult totalizând suma de 15.000 lei.

Pentru aceste frumoase daruri, în numele sf. biserici și a parohienilor mei, le exprim pioaselor Doamne viile noastre mulțumiri, rugând pe Bunul Dumnezeu să le răsplătească cu prisosință frumoasa și creștinească faptă. *Pr. Dumitru Ionescu.*

Aviz. Cei cari au împrumutat cărți dela Biblioteca eparhială sunt rugați a le restitui cu posibilă grăbire.

ORDINEA PREOȚILOR

cari servesc și predică în biserica noastră catedrală
în luna Iunie 1944.

Duminică 4 Iunie (Prima zi de Rusalii):

P. S. Sa Episcop Veniamin, Arhim. Dr. Laurențiu Busuioc, Prot. Dr. Zeno Munteanu, Prot. Gheorghe Vior, Prot. Isaia Suru, Prot. Dr. Petru Rezuș, Prot. Teodor Roșca, Pr. I. Iavorschi, Pr. Traian Dobromirescu.

Diaconii: Dr. Mircea Chialdă, Dimitrie Baloni, Inocențiu Mioară.

Predică: P. S. Sa Episcopul Veniamin.

Luni 5 Iunie (A doua zi de Rusalii):

Ic. St. R. G. Ancușa, Prot. Isaia Suru, Prot. Teodor Roșca, Pr. Teodor Sandru, Pr. Ștefan Bololoiu, Pr. Boris Țurcanu, C. Pițigoi.

Diaconii: Andrei Jucosu, Nicolae Corneanu.

Little la o cruce din oraș.

Duminică 11 Iunie:

Pr. Dimitrie Balaur, Pr. A. Popovici, Pr. Traian Dobromirescu.

Diaconii: Inocențiu Mioară, Atanasie Cuvir.

Predică: Pr. Dimitrie Balaur.

Duminică 18 Iunie:

Ic. St. Dionisie Iavorschi, Prot. Teodor Roșca, Pr. Oct. Tursa.

Diaconii: Dr. Mircea Chialdă, Nicolae Corneanu.

Predică: Pr. Octavian Tursa.

Sâmbătă 24 Iunie (Nașterea Sf. Ioan Botezătorul):

Prot. Teodor Roșca, Pr. Mihail Brumă, Pr. Virgil Țurcan.

Diaconii: Andrei Jucosu, Dimitrie Băloni.

Predică: Pr. Mihail Brumă.

Duminică 25 Iunie:

Prot. Isaia Suru, Pr. Boris Țurcanu, Pr. Traian Dobromirescu.

Diaconii: Atanasie Cuvir, C. Olariu.

Predică: Preot Boris Țurcanu.

Joi 29 Iunie (Sfinții Apostoli Petru și Pavel):

Prot. Dr. Gheorghe Cotoșman, Preot Dimitrie Popescu, Pr. Traian Dobromirescu.

Diaconii: A. Jucosu și Inocențiu Mioară.

Predică: Prot. Dr. Gheorghe Cotoșman.

NOTE OFICIALE

Nr. 2980 B. 1944.

Se aduce la cunoștință celor ce se cuvine, că examenele de fine de an la Școala noastră eparhială de cântăreți bisericești vor începe în ziua de 15 Iunie a. c. ora 8 a. m.

Caransebeș, la 19 Maiu 1944.

Episcop:

† VENIAMIN

Consilier-referent:

Prot. R. G. Ancușa

Nr. 3082 Bs.

Duminică în 11 Iunie a. c. la „Duminica Tuturor Sfinților se va face îndătinatul pelerinaj la binecunoscutul loc de pelerinaj „Piatra Scrisă“ de lângă Armeniș, Jud. Severin.

La această icoană sfântă, făcătoare de minuni, astăzi încadrată într'o frumoasă capelă, au pelerinat ani în șir sute de credincioși necăjiți și alți chinuți de boale istovitoare, punându-și încrederea în ajutorul atotputernic al

Tatălui Ceresc și în nenumărate cazuri ruga lor fierbinte a fost împlinită.

Cei împovărați au plecat ușurați de sarcina păcatelor ce le muncea și apăsa sufletul iar cei bolnavi s'au reîntors sănătoși la casele lor.

Rugăciunile lor stropite cu lacrimile durerii și ale căinții la acest sf. lăcaș de închinăciune n'au sunat în pustiu, căci toți cei amărâți sufletește cari au alergat sub acoperământul ocrotitor al acestei sfinte icoane și și-au adus aci desnădejdea lor, povara lor, sub puterea rugăciunii a pierit, desnădejdea schimbându-se în speranță de a trăi cum ne-a învățat și propovăduit Mântuitorul nostru Iisus Hristos, iar povara s'a ușurat, sufletul lor fiind curățit prin minunata taină a sf. spovedanii.

Icoana aceasta sfântă dela Capela Piatra Scrisă este simbolul puterii lui Dumnezeu.

Icoana aceasta este un izvor de putere din care se adapă tot cel ce aleargă aci cu duh umilit și credință tare în Tatăl Ceresc.

Deci astăzi când ne aflăm înțeleștați în cel mai crâncen războiu al veacurilor să alergăm aci cu mic cu mare, ca toți să îngenunchem în fața ei și'n evlavie unei rugi fierbinți să implorăm mila lui Dumnezeu ca să-și reverse harul său asupra poporului nostru drept credincios, pogorând pe pământ pacea și bunăvoirea între oameni.

Deci Cuc. noștri preoți să îndemne cu toată căldura sufletului lor, ca la acest sfânt praznic să participe cât mai mulți credincioși, la care va lua parte, dacă nu va fi împiedicat de împrejurări de forță majoră, însuși Prea Sfinția Sa Părintele Episcop Veniamin.

Să se aducă la cunoștință tuturor membrilor „Oastei Domnului“ acest pelerinaj, iar Cucernicii preoți vor participa în fruntea pelerinilor, dacă numărul lor e mai mare iar dacă e mai mic de 10 persoane se vor atașa la pelerinii satului vecin.

La plecarea li se va încredința un prapore și se vor trage clopotele ca'n anii trecuți.

În satele pe unde vor trece pelerinii, vor fi întâmpinați în sunetele clopotelor de preotul locului care va face o scurtă rugăciune de călătorie și-și va adăuga grupul său la litia deja formată.

Ajunși la schit se vor face înscrieri la maslu și sf. spovedanie, cari se vor săvârși de preoții participanți, în care scop își vor aduce cu dânsii, fiecare crucea, molitvelnicul și liturgierul său personal, precum și ornatele necesare pentru săvârșirea sf. liturghii.

În ajun se va săvârși sf. slujbă a Vecernei împreună cu utrenia (privegherea) la orele 16 (4 p. m.) în cadrul căreia se vor ține meditații cu privire la pregătirea Sf. Taine a spovedaniei și cu privire la pregătirea pentru sf. împărtășire.

În acest scop C. Preoți vor anunța în biserică creștinilor ca să se pregătească mai dinainte, fiecare postind după putință, însă cel puțin 3 zile înainte de perelinaj.

După slujba sf. privegheri se va face spovedania individuală a pelerinilor.

În ziua hramului Duminică dimineața, 11-Iunie, la orele 6 a. m. se va începe slujba sfințirii Apei mici și a sf. Maslu. Se recomandă ca credincioșii să vină gata spovediți.

După săvârșirea și a acestor sf. slujbe se va începe pregătirea pentru sf. Liturghie și așteptarea P. S. Sale Episcopului Veniamin, după care va începe sf. liturghie arhierască, la ora 8, pontificând și predicând însuși P. Sf. Sa, la care se vor împărtăși cei pregătiți.

Aducând acestea la cunoștință, invităm pe Cuc. Preoți și iubiții noștri credincioși, să ia parte cu toată dragostea la această sfântă închinare.

Caransebeș, la 28 Maiu 1944.

Episcop:
† VENIAMIN

Secretar eparhial:
Pr. Petru Toma

Librăria Diecezană

dispune de un bogat și
variat asortiment de

OBIECTE BISERICEȘTI

odăjdii luminate, odăjdii
negre, prapori mari din
mătasă de Lyon, Mormântul
Domnului (Epitaf), cutii de
botez, potire, cădelnițe, etc.

CONCURS.

În baza ordinului Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 563 B. din 4 Februarie 1944, se publică concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, pentru postul de preot la parohia III-a vacantă de clasa I-a din **Caransebeș**.

I. BENEFICIIL.

1. Sesiunea parohială în extensiune de 33 jughere 830 stj. □ și anume:

- Parcela Nr. top. 3188, 3190, 3191 la locul numit „Racovița“, în total 2 jug. 896 stj. p.
- Parcela Nr. top. 4943, 4953, 4954, la locul numit „Sub Teiuș“, în total 9 jug. 64 stj. p.
- Parcela Nr. top. 6260, 6261, 6262, dela Balta-Sărata, în total 7 jug. 407 stj. p.
- Parcela Nr. top. 6423, 6424, dela locul numit „Lunca Grofului“, în total 4 jug. 484 stj. p.
- Parcela Nr. top. 932, 933, 934, din c. f. a comunei Caransebeșul-nou, la locul numit „La vii“ (Zlag-na), în total 10 jug. 579 stj. p.

2. Birul parohial.

3. Venitele stolare uzitate.

4. Neîfiind casă parohială, va primi dela epitropia parohială, până la zidirea unei case parohiale noi, o sumă de 12.000 (Douăsprezece mii) lei anual pentru chirie ce se va putea majora sau micșora.

II. INDATORIRI.

Preotul ales este obligat a-și împlini datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus, cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post își vor înainta cererile însoțite de actele doveditoare consiliului parohial ort. rom. din Caransebeș prin Prea Onor. Oficiu protopresbiteral al Caransebeșului, întrucât vor avea:

- Cvalificația recerută pentru parohiile de clasa I-a, având la bază examenul de bacalaureat.
- Invoirea P. S. Sale Episcopului diecezan de a putea concura la acest post.

Din considerare la posibilitatea unei eventuale noi arondări a parohiilor și a fixărilor din nou a sesiunilor parohiale, pentru fiecare parohie, parohul ales va trebui să-și dea consințământul la aceste schimbări fără a formula vre-o pretenziune materială.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștințare a Prea Onor. Oficiu protopresbiteral tractual, în vre-o Duminică sau sărbătoare în sfânta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nici decum în ziua de alegere.

Caransebeș, din ședința consiliului parohial, ținută la 19 Februarie 1944.

Președinte: 2-3 Secretar:
Prot.-paroh Isaia Suru **Prot. Teodor Roșca**

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

ISAIA SURU
protopop.

CONCURS.

În baza ordinului Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 1544/1943 din 5 Aprilie 1943, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicație în „Foaia Diecezană“ pentru ocuparea postului de paroh dela parohia de cl. III-a din comuna **Valeadeni** protopopiatul Caransebeș.

I BENEFICIIL.

1.) Sesiunea parohială în extindere de 61 jugăre pământ arabil, fânat, tufiș, după care alesul preot își va plăti toate impozitele către Stat și comună.

2.) Taxele stolare uzitate.

3.) În lipsă de casă parohială preotul ales se va îngriji singur de locuință.

II. INDATORIRI.

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorile preoțești și pastorale, a predica regulat în Dumineci și sărbători și a catehiza la școala primară fără nici o altă remunerație. Concurenții trebuie să prezinte act de învoire din partea P. S. Sale Episcopului eparhial fără de care nu pot fi luați în lista de candidare.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile de concurs, cu actele cuvenite, către consiliul parohial prin P. O. Oficiu protopopesc al Caransebeșului, având să se prezinte cu prealabila încuviințare a P. O. Dr. Protopop tractual în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în oratorie, tipic și cântare dar nicidecum în ziua alegerii.

Valeadeni din ședința comitetului parohial ținută în 17 Oct. 1943

Președinte: 2-3 Secretar ad.:
Pr. D.V. Anuțoiu m. p. **Băbur Marin** m. p

În conțelegere cu oficiul protopopesc
ISAIA SURU
Protopop.

Nr. 7091 B. 1943.

Acest concurs se aprobă și se publică cu aceea că — în baza aliniatului ultim al §-ului 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddo 3 Martie și respective 17 Aprilie 1914 Nr. 3028 B., ridicat și la valoare de conclud. sinodal, cu concludul Nr. protoc. 22/1914, precum și având în vedere decisiunea consistorului mitropolitan Nr. 258/1928 din 13 Nov. 1929 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrantă și legală a dotațiunei preoțești.

Caransebeș, din șed. Cons. eparh. ținută în 7 Decembrie 1943

Episcop: 2-3 Consilier referent:
† VENIAMIN **Prot. Romul G. Ancușă**